

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. juni 2020 — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. mod Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-380/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2013/11/EU – alternativ tvistbilæggelse – artikel 13, stk. 1 og 2 – obligatoriske oplysninger – adgang til oplysningerne)

(2020/C 279/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Sagsøgt: Deutsche Apotheker- und Ärztebank eG

Konklusion

Artikel 13, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) skal fortolkes således, at en erhvervsdrivende, der gør generelle betingelser for købs- eller tjenesteydelsesaftaler tilgængelige på sit websted, men som ikke indgår aftaler med forbrugerne via dette websted, har pligt til i disse generelle betingelser at angive oplysninger vedrørende den ATB-instans eller de ATB-instanser, som den erhvervsdrivende hører under, når denne sidstnævnte forpligter sig til at gøre brug af denne eller disse instanser eller har pligt til at gøre brug af dem til løsning af tvisterne med forbrugerne. Det er i denne forbindelse ikke tilstrækkeligt, at den erhvervsdrivende enten meddeler disse oplysninger i andre dokumenter, der er tilgængelige på det pågældende websted, eller i andre fanblade på webstedet eller giver forbrugeren de pågældende oplysninger i forbindelse med indgåelsen af den aftale, der er undergivet de generelle betingelser, i et særskilt dokument.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 26.8.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 2. juli 2020 — IE mod Magistrat der Stadt Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-477/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 92/43/EØF – artikel 12, stk. 1 – streng beskyttelsesordning for dyrearter – bilag IV – Cricetus cricetus (den europæiske hamster) – raste- eller yngleområder – beskadigelse eller ødelæggelse – forladte områder)

(2020/C 279/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IE

Sagsøgt: Magistrat der Stadt Wien

Konklusion

Artikel 12, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at begrebet »rasteområder« som omhandlet i denne bestemmelse ligeledes omfatter de rasteområder, der ikke længere benyttes af en af de beskyttede dyrearter, der er nævnt i litra a) i bilag IV til dette direktiv, såsom *Cricetus cricetus* (den europæiske hamster), når der er en tilstrækkelig stor sandsynlighed for, at den pågældende art vender tilbage til disse rasteområder, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 328 af 30.9.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 2. juli 2020 — mk advokaten GbR mod MBK Rechtsanwälte GbR (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-684/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – varemærker – direktiv 2008/95/EF – artikel 5, stk. 1 – erhvervmæssig brug af et tegn, der er identisk med eller ligner en andens varemærke for varer eller tjenesteydelser, som er af samme eller lignende art som dem, for hvilke varemærket er registreret – rækkevidden af udtrykket »gøre brug af« – annonce, der er offentliggjort på en hjemmeside efter opdrag fra en person inden for rammerne af den pågældendes erhvervsvirksomhed, og dernæst gengivet på andre hjemmesider)

(2020/C 279/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: mk advokaten GbR

Sagsøgt: MBK Rechtsanwälte GbR

Konklusion

Artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at en person, som handler erhvervmæssigt og på en hjemmeside placerer en annonce, der krænker en andens varemærke, ikke gør brug af et tegn, der er identisk med dette varemærke, når udbydere af andre hjemmesider på eget initiativ og i eget navn gengiver samme annonce ved på disse andre hjemmesider at gøre annoncen tilgængelig online.

(¹) EUT C 413 af 9.12.2019.